

РЕШЕНИЕ № 414

София, 10 декември 2009 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД, наказателна колегия - първо отделение, в съдебното заседание на шестнадесети март две хиляди и девета година и в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН М. НЕДЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА

ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА

при секретар РУМЯНА ВИДЕНОВА и с участието

на прокурора СТЕФКА БУМБАЛОВА

изслуша докладваното от съдията ИВАН М. НЕДЕВ

наказателно дело № 90/2009год.

Производството е касационно по жалби на подсъдимия П. Д. М. и гражданския ищец „Океански риболов“ ЕООД – Бургас (в несъстоятелност) против въззивно решение №64 от 22. XII.2008г. по внохд 140/2006г. на АС-Бургас.

Първият и защитата му поддържат доводи за всички касационни основания по съображения, че не е извършил престъпление, за което да носи наказателна отговорност, че не може да бъде субект на престъпление по служба, защото не е заемал служба в държавен орган и/или обществена организация; че при разглеждане на делото и постановяване на присъдата и потвърждаващото я въззивно решение са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – досъдебното производство е проведено от некомпетентен орган – по разследването и прокурор, не са обсъдени поддържаните оплаквания пред въззивния съд, нито са изложени съображения за основанията, довели съда до постановеното решение („тотална липса на съдебни мотиви“); наложеното наказание е явно несправедливо, защото не съответства на степента на обществена опасност на конкретното деяние, за което е признат за виновен и осъден – присвояване на 6267лв., не е съобразен продължителния период на проведеното против него наказателно преследване, за което изискването на ЕКПЧ за „разумен срок“ и „справедлив процес“ е абсолютно неотнормимо. Искането е да се отмени решението и подсъдимия да бъде оправдан или, в краен случай, след отмяна – делото да се върне за ново разглеждане.

Вторият обжалва в частта, с която искът им е отхвърлен за сумата 2168,49лв., като поддържа, че в тази част решението противоречи на закона и иска отмяната му и уважаване на претенцията и за посочената сума или в тази част делото да се върне за ново разглеждане.

Прокурорът е на становище, че жалбата е неоснователна и решението следва да остане в сила, а по жалбата не изразява становище.

И подсъдимият, и защитата му също не вземат отношение по жалбата от гражданския ищец.

След преценка доводите и становищата на страните и проверка на въззивното решение в пределите по чл.347 НПК ВКС, I-во н.о. в настоящия състав намира:

С обжалваното въззивно решение е потвърдена осъдителната присъда № 175/20. XII.2005г. по нохд 47/2003г. на ОС-Бургас, с която подс. П. Д. М. е признат за виновен и осъден за три престъпления: 1. по чл.203,ал.1 във вр. с чл.202,ал.1,т.1, чл.201, чл.311,ал.1, чл.319, чл.26, чл.203,ал.2, чл.37,ал.1,т.6 и т.7 и чл.55

НК на 7(седем) години лишаване от свобода и лишаване от право да заема длъжността ликвидатор и да упражнява професия или дейност, свързани със съхраняване, отчитане и движение на стоково-материални ценности (СМЦ) и пари за 7(седем) години; 2. по чл.282,ал.3 във вр. с ал.2, предл.1-во , ал.1, чл.26 и чл.54 НК на 5(пет) години лишаване от свобода и лишаване от право да заема длъжността ликвидатор за срок 5(пет) години и 3. по чл.311,ал.1 и чл.54 НК на 2(две) години лишаване от свобода и лишаване от право да заема длъжността ликвидатор за 2 (две) години; на основание чл.23,ал.1 и ал.2 НК му е наложено да изтърпи7(седем) години лишаване от свобода при първоначален строг режим и лишаване от права по чл.37,ал.1,т.6 и т.7 НК за срок от 7(седем) години; осъден е да заплати на „Океански риболов“ ЕООД – Бургас (в несъстоятелност) 53346,36лв., имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 31. XII.1996г. до окончателното изплащане на сумата и 1585лв., разноски, а на държавата 2133,85лв., държавна такса и 8474 лв., разноски.

Жалбата е основателна. Въззивното решение противоречи на чл.339 НПК – липсва анализ на събраните пред тази инстанция доказателства, не са изложени и основанията, поради които не са възприети доводите на жалбоподателя-подсъдим и неговата защита. Според постоянната практика по приложението на закона това е съществено нарушение на процесуалните правила, което е основание за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от стадия на съдебното заседание пред въззивната инстанция.

С определението от 19.IX.2006г. е прието, че за установяване на обективната истина следва да се назначи и изслуша петчленна експертиза. Определението е изпълнено и заключението на тази експертиза е изслушано в с.з. на 18. XII.2007г. Съдът обаче не е поставил на анализ и преценка това заключение, както и обстоятелството, че пред първата инстанция не е изслушана единствената съдебно-счетоводна експертиза, изпълнена еднолично от в.л. Васил И. С. , приложена на л. 15-л.23,т.7 от сл.д. и в която единствено са посочени вреди за „Океански риболов“ (ОР).

Неустановяването на вредата за предприятието е съществен пропуск, защото присвояването е резултатно престъпление и се изразява в противозаконно разпореждане с чуждото имущество като със свое и така се уврежда титуляра на правото на собственост. Обогащаването не е същността, а възможна последица на присвояването.

Това е налагало на експертизата да се постави конкретна задача за установяване вредата, пряка и непосредствена последица на деянието на М.

Очевидно въззивният съд не е изпълнил задължението си да вземе решението по вътрешно убеждение, основано на закона и обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, които имат значение за правилното му решаване, защото не е установена разликата между диспозитив и мотиви относно стойността на вещите по искане № 56 от 30.V.1996г., която по Постановлението за повдигане на обвинението, т.10, л.95 и по обвинителния акт възлиза на 8809,46лв., а не на 8890,46лв. Нещо повече, по същия пункт на обвинението с предмет 17бр. отделни искания сборът на стойностите по тях възлиза на 330690,37лв., а не на 777887,66лв.

В решението липсват правни съображения за квалификацията на инкриминираните деяния – кои са фактите и защо те дават основание за такива изводи.

Наличието на основание за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав позволява на касационната инстанция да не обсъжда останалите доводи на жалбоподателите, които обаче следва да намерят отговора си при новото разглеждане на делото. Съдът следва да определи точно границите на предмета на доказване и да се съсредоточи на тези обстоятелства, които обосновават вярно и точно приложение на закона.

Въпрос на тактика на защитата е стремежът за отклоняване вниманието от въпросите по чл.102 НПК, към които съдът е длъжен да концентрира вниманието си.

По тези съображения и на основание чл.354,ал.3,т.2 НПК ВКС, I-во н.о. в настоящия състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ въззивно решение №64 от 22. XII.2008г. по внохд 140/2006г. на АС-Бургас и връща делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]